

88

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 5 czerwca 1979 r.

uchylające rozporządzenie w sprawie wolnych obszarów celnych.

Na podstawie art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 26 marca 1975 r. — Prawo celne (Dz. U. Nr 10, poz. 56) zarządza się, co następuje:

§ 1. Uchyla się rozporządzenie Rady Ministrów z dnia

23 stycznia 1976 r. w sprawie wolnych obszarów celnych (Dz. U. Nr 4, poz. 23).

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1979 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. M. Jagielski

89

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 31 marca 1979 r.

dotyczące uczestnictwa szeregu państw w Międzynarodowej konwencji w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji rasowej, otwartej do podpisu w Nowym Jorku dnia 7 marca 1966 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułami 17 i 18 Międzynarodowej konwencji w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji rasowej, otwartej do podpisu w Nowym Jorku dnia 7 marca 1966 r. (Dz. U. z 1969 r. Nr 25, poz. 187), następujące państwa złożyły Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych dokumenty ratyfikacyjne lub dokumenty przystąpienia do wymienionej konwencji:

Ludowo-Demokratyczna

Republika Jemenu . . . dnia 18 października 1972 r.,

z następującym zastrzeżeniem:

„Ludowo-Demokratyczna Republika Jemenu nie uważa się za związaną postanowieniami artykułu 22 konwencji, zgodnie z którym każdy spór między dwoma lub więcej Państwami-Stronami, dotyczący interpretacji lub stosowania konwencji, zostanie przekazany na wniosek którejkolwiek ze Stron w sporze do rozstrzygnięcia Międzynarodowemu Trybunałowi Sprawiedliwości, i oświadcza, że na przekazanie sporu do Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości konieczna jest w każdym poszczególnym przypadku zgoda wszystkich Stron w sporze.“

Barbados dnia 8 listopada 1972 r.,

z następującym zastrzeżeniem i oświadczeniem:

„Konstytucja Barbadosu przyznaje i zapewnia wszystkim osobom w Barbadosie podstawowe prawa i swobody indywidualne niezależnie od rasy lub miejsca urodzenia. Konstytucja przewiduje procedurę sądową, której należy przestrzegać w przypadku naruszenia którejkolwiek z tych praw zarówno przez państwo, jak i przez osobę prywatną. Przystąpienie do konwencji nie oznacza przyjęcia zobowiązań wykraczających poza ramy Konstytucji ani przyjęcia jakichkolwiek zobowiązań, przewidujących wprowadzenie innej procedury sądowej poza tą, która jest przewidziana w Konstytucji.“

Rząd Barbadosu rozumie artykuł 4 wymienionej konwencji w taki sposób, iż Strona konwencji podejmie środki w dziedzinach objętych punktami a), b) i c) tego artykułu tylko wtedy, gdy uzna, że zachodzi potrzeba wydania takich niezbędnych ustaw.“

Niemiecka Republika

Demokratyczna dnia 27 marca 1973 r.,

z następującym zastrzeżeniem:

„Niemiecka Republika Demokratyczna nie uważa się za związaną artykułem 22 konwencji, zgodnie z którym każdy spór między dwoma lub więcej Państwami-Stronami dotyczący interpretacji lub stosowania konwencji zostanie przekazany na wniosek którejkolwiek ze Stron w sporze do rozstrzygnięcia Międzynarodowemu Trybunałowi Sprawiedliwości, i oświadcza, że na przekazanie sporu do Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości konieczna jest w każdym poszczególnym przypadku zgoda wszystkich Stron w sporze.“

Trynidad i Tobago dnia 4 października 1973 r.,

Botswana dnia 20 lutego 1974 r.,

Laos dnia 22 lutego 1974 r.,

Jordania dnia 30 maja 1974 r.,

Państwo Zjednoczonych

Emiratów Arabskich dnia 20 czerwca 1974 r.,

Mali dnia 16 lipca 1974 r.,

Górna Wolta dnia 18 lipca 1974 r.,

Meksyk dnia 20 lutego 1975 r.,

Rwanda dnia 16 kwietnia 1975 r.,

z zastrzeżeniem, że nie uważa się za związaną artykułem 22 konwencji,

Belgia dnia 7 sierpnia 1975 r.,

Somalia dnia 26 sierpnia 1975 r.,

Australia dnia 30 września 1975 r.,

Włochy dnia 5 stycznia 1976 r.,